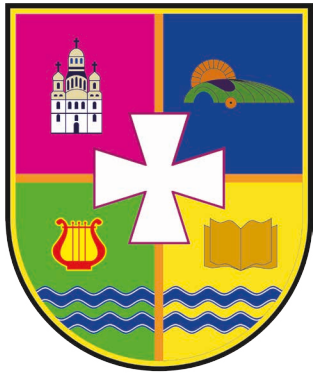

Наша громада — єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ

№16 3 СЕРПНЯ 2018 РОКУ

Шановні будівельники!

Незабаром Україна відзначатиме День будівельника. Завдяки представникам вашої професії навколо з'являються чудові будівлі, рівні дороги, мости та інші споруди. Саме від вас значною мірою залежить комфорт, безпека і затишок кожного жителя громади.

Сердечно вітаю всіх будівельників Білоцерківської ОТГ зі святом. Бажаю професійного зростання, цілеспрямованості, удачі в роботі та особистому житті. Здоров'я і щастя вам, сучасні зодчі!

Віктор КОРДУБАН,
голова ради директорів ПП «Білоцерківська агропромислова група».

Дорогі будівельники, наші невтомні трударі!

У молоді роки ви обради непросту, але вкрай необхідну професію — будівельника. Тіні, незважаючи на різні обставини в житті країни, ваша працелюбність і наполегливість роблять невпізнаними вулиці міст і селищ. Переконана, що й надалі ви будете вдосконалювати свою професійну майстерність, радувати людей новобудовами.

Сердечно вітаю будівельників із професійним святом. Бажаю вам доброго здоров'я, успіхів у роботі та особистому житті, радості від кожного прожитого дня. Нехай робота приносить задоволення, а колеги залишаються справжніми друзями.

Оксана КОРДУБАН,
генеральний директор
ПП «Білоцерківська агропромислова група».

Шановні працівники будівельної галузі ПП «БіАГР» і ТОВ «Білагро»!

Професія будівельника — найбільш шанована і потрібна. Адже ті, хто зводить житло, лікарні, дитячі садочки і майданчики, офісні центри, дарують радість від споглядання вдалих архітектурних рішень, домашній затишок і побутовий комфорт людям.

Бажаю надійного фінансового забезпечення, здоров'я, сімейної злагоди. Нехай вдається вам усе задумане!

Роман КОВАЛЕНКО,
директор ПП «Білоцерківська агропромислова група».

12 серпня — День будівельника

Темпи будівництва на ПП «БіАГР» і ТОВ «Білагро» з року в рік зростають, та це не заважає допомагати ще й громаді

Новітні технології полегшують людську працю в багатьох сферах. Проте робота будівельників усе ще залишається однією з найбільш трудомістких. Відомо, що гарні фахівці цієї галузі завжди цінуються, адже їхній професіоналізм — це запорука високої якості виконаних робіт.

з капітального будівництва, — розповідає заступник директора з капітального будівництва Павло Іванович Охрей, який керує підрозділом від початку

збудовані цехи та допоміжні приміщення. Цех сухого молока і плавлених сирів, логістичний центр, сучасна котельня, матеріально-технічний склад, автомобільний гараж із механізованою майстернею, реконструйований маслоцех, приймальне відділення, сирний цех — це лише великі приміщення. А ще ж є менші споруди. Перше — найпам'ятніше, це нинішнє адміністративне приміщення.

Замість одного відділу два підрозділи

Темпи будівництва в «БіАГР» щороку тільки зростають. Тому керівництво торік прийняло рішення про поділ відділу капітального будівництва на два підрозділи, які обслуговуватимуть ТОВ «Білагро» і ПП «БіАГР». Обидва очолює спеціаліст високого класу, будівельник не лише за дипломом, а й за покликом душі Павло Охрей. Він скромно зізнається, що за свою трудову діяльність збудував майже 100 об'єктів, серед яких є школа, дитячі садки і навіть церква.

Нині у ТОВ «Білагро» на різних стадіях будівництва перебуває чотири об'єкти: механічна майстерня, пост діагностики та ремонту електрообладнання сільськогосподарської техніки, зерноелеватор потужністю 24 тис. т, розробляється проект реконструкції тваринницької ферми в с. Колосівка.

Далі на стор. 3.

Актуально

Хто отримуватиме «пакунок малюка»

Кабінет Міністрів України 20 червня 2018 року прийняв постанову №512 «Деякі питання реалізації пілотного проекту із надання при народженні дитини одноразової натуральної допомоги «пакунок малюка», якою затверджено Порядок надання при народженні дитини такої допомоги.

Надання одноразової натуральної допомоги «пакунок малюка» передбачено з 1 вересня 2018 року. Це одноразова безповоротна адресна соціальна допомога сім'ям, у яких народилася дитина. Вона надається на кожну новонароджену дитину в пологовому будинку під час виписки малюка додому.

Отримання допомоги «пакунок малюка» не тягне за собою зміни розміру допомоги при народженні дитини. Вартість отриманої допомоги «пакунок малюка» не враховується під час обчислення сукупного доходу сім'ї для всіх видів соціальної допомоги, що надаються відповідно до законодавства.

Людмила КОРНІЄНКО,
директор Департаменту
соціального захисту
населення
Полтавської ОДА.

Подяка

Приємно жити поряд із чуйними людьми

У наш нелегкий час, коли все більше й більше людей потребує піклування та матеріальної допомоги, стає важко знайти людей, які здатні сприяти чужі проблеми як свої. Тож як чудово, що такі люди в нашій громаді таки є.

Звернувшись до голови Білоцерківської сільської ради І. В. Лещенка та заступника П. П. Рибальченка, я була впевнена, що ці люди завжди прийдуть на допомогу. І не помилилася!

Дуже приємно жити з людьми, які вболівають за життя і здоров'я мешканців громади. Поки такі люди живуть і працюють, то буде жити і українська нація. Надаючи допомо-

гу, ви надаєте не просто матеріальні цінності, а даруєте радість та надію на краще життя.

Хочеться ще раз щиро подякувати всій громаді та зокрема сільському голові І. В. Лещенку й заступникові П. П. Рибальченку за підтримку та за щирі і чуйні серця. За те, що ви не стоїте осторонь проблем простих людей. Нехай ваша доброта і щедрість повернуться до вас сторицею. Бажаю вам всіляких благ і процвітання. Нехай Бог вам пошле міцне здоров'я, радість і щастя!

Зі словами вдячності
ШИПОША
Галина Олексівна,
жителька с. Балаклія.

Інструктаж будівельникам проводить заступник директора з капітального будівництва Павло Іванович Охрей.

Як усе починалося

Одинадцять років тому при ПП «Білоцерківська агропромислова група» у зв'язку з розширенням виробництва було засновано відділ капітального будівництва. Тоді конче потрібна була така організація. Із плином

часу затребуваність працівників відділу тільки збільшилася.

— Спочатку було організовано ПП «Білагробуд», куди мене призначили виконавчим директором. А коли було створено ПП «Білоцерківська агропромислова група», ми увійшли туди на правах відділу

ку його існування. І додає: — По суті, на базі радянського молокозаводу ми збудували сучасне високотехнологічне підприємство європейського зразка. Усе, що зараз розташоване на території заводу, — це реконструйовані або заново

У Білоцерківській громаді готуються до нового навчального року

Літо – це пора відпочинку для дітей і період укрій напруженої роботи для дорослих, передусім педагогів та працівників сільради, які опікуються навчальними закладами.

У нашій громаді повним ходом іде підготовка до нового навчального року: виконуються поточні ремонти приміщень шкіл, дитсадків, перевірка й ремонт опалювальних систем тощо. А оскільки Білоцерківська об'єднана територіальна громада одна з небагатьох на Полтавщині, де не було закрито жодного навчального закладу (хоча набагато простіше й значно дешевше було створити одну чи дві опорні школи на всю громаду), то й роботи вистачає.

Працюють комунальники, педагоги, батьки

– Робітники благоустрою не можуть у стислі терміни самотужки виконати увесь обсяг робіт, тому разом із ними беруть участь у ремонтах працівники шкіл, дитсадків та батьки дітей, – розповідає начальник відділу освіти Білоцерківської сільської ради Людмила Якименко. – Так, у всіх без винятку закладах освіти оновлюються класи, коридори, інші приміщення. У Білоцерківській ЗОШ ще й облаштовуємо прибудинкову територію: асфальтуємо майданчик перед школою, влаштовуємо відмоку. Неоціненну допомогу надають працівники сільради, зокрема заступник сільського голови П. П. Рибальченко.

Масштабні роботи тривають і в Красногорівській ЗОШ. Це заміна опа-

Ліза і Мілана Стецюк біля нового паркану.

лювального котла та ремонт кабінету хімії й біології, зокрема створення окремого приміщення лаборантської згідно чинних вимог.

Як поінформували в Білоцерківській сільраді, на поточні ремонти шкіл і дитсадків цього року виділено з бюджету 220 тис. грн, а на капітальні ремонти дитсадків у Білоцерківці та Красногорівці – понад 1,5 млн грн

Красивий і безпечний ігровий майданчик

Не залишилися осторонь підготовки до нового навчального року й благодійники. Так, ТОВ «Білагро» долучилося до ремонту дитячого садочка в с. Білоцерківці.

– На дитячому майданчику ігрові споруди з часом зносилися, – розповідає завідувача дитсадком Наталія Суліменко. – Потребувала заміни й огорожа. Навесні працівники дитсадку й батьки дітей звернулися з проханням допомогти до відділу освіти Білоцерківської сільради,

а він у свою чергу – до керівництва ТОВ «Білагро». На підприємстві, як завжди, з розумінням поставилися до наших проблем та замінили дерев'яні частини на каруселях, гойдалках, відремонтували всі ігрові споруди, тож тепер маюкам безпечно там гратися. Також виділили дошки, стовпчики, штахетник для огорожі. Працівники дитсадку фарбують їх у різні кольори, а батьки наших вихованців у вільний від роботи час установлюють. А ще працівники «Білагро» облаштували для дітлахів пісочницю, а батько одного з вихованців Лиходід Андрій Андрійович виготовив навіс-грибок.

До того ж, розповіла завідувача дитсадком, у дошкільному закладі коштом сільради змонтовано систему вентиляції, яку незабаром підключать.

44 першачки підуть у нову школу

Новий навчальний рік буде особливим для української школи, адже з 1 вересня 2018 року стартує чергова

Вихованці Білоцерківського дитсадку залюбки граються в новій пісочниці.

реформа освіти. Розпочнуть її з першого класу, й цього річні першачки стануть першими, хто навчатиметься по-новому: в новій українській школі.

– Головна мета реформи – створити школу, в якій дітям буде приємно навчатися і яка даватиме учням не тільки знання, як це відбувається зараз, а й уміння застосовувати їх у житті, – говорить Л. В. Якименко. – Нова українська школа – це школа, до якої діти ітимуть з радістю, де їм буде приємно навчатися, де вони матимуть можливість критично мислити, висловлювати власну думку, а головне – це буде школа, де їх почують, де пануватиме співпраця й порозуміння. Найбільша відповідальність у проєкті реформи лягає на педагога. Водночас учитель нової української школи отримає свободу дій: він зможе запроваджувати нові прогресивні

методи навчання, а які саме – визначатиме сам.

У Білоцерківській ОТГ 1 вересня розпочнуть шлях до знань у новій українській школі 44 учні перших класів. Щоб їм та їхнім учителям було комфортно, ми закуповуємо нові меблі. Розпочався процес забезпечення підручниками. За планом цього року оновлюються підручники для 1-х, 5-х та 10-х класів. Саме зараз отримуємо книги для п'ятикласників, у серпні мають надійти підручники для першачків. Ну а десятикласники, сподіваємося, отримають книги у вересні, а не в жовтні, як у попередні роки. Одне слово, робимо все, щоб діти без проблем отримували належні знання й зростали відповідальними громадянами України.

Зінаїда МАТЯШОВА.
Фото Н. Суліменко.

Знайомтеся: бізнес у громаді – бізнес для громади

Як заробляти, розвиваючи туризм

Ще в середині 90-х років Павло Максименко зареєструвався як приватний підприємець. Його першим дітищем стало кафе «Фортеця» обабіч траси Київ–Харків. Тут подорожні могли смачно поїсти й переночувати.

Під час театралізованого дійства.

Однак Павло Васильович не обмежився лише наданням «традиційних» для придорожніх кафе послуг. Його підприємлива творча натура й бажання працювати краще за інших або, принаймні, нестандартно, продукували нові оригінальні ідеї. Тож на території «Фортеці» з'явилися коні, на яких залюбки каталися місцеві дітлахи й приїжджі. Доглядали тварин і проводили інструктаж із верхової їзди Микола та Олена Зозулі – досвідчені фахівці, які погодилися переїхати з с. Дібрівки Миргородського району, де вони працювали на відомому кінному заводі.

– У різний час я утримував від 5 до 10 коней, – розповідає П. В. Максименко. – Домовився з санаторієм «Миргород», звідти організовано приїжджали групи відпочивальників по 10 чол. Їм я пропонував кінний маршрут протяжністю 7 км. П'ять чоловік їхало верхи, а п'ять у фаєтоні. Потім вони мінялися.

Кінна подорож мальовничими місцями неподалік р. Псел не залишала нікого байдужим. Усі ж бо знають, яка тут краса! А в підприємця виникла нова ідея: побудувати базу відпочинку в стилі стародавнього козацького села, щоб будиночки для відпочивальників були зовні схожі

на козацькі курені (але з усіма побутовими зручностями всередині), а в центрі «села» звести «корчму», де смачно годуватимуть національними українськими стравами.

Для бази відпочинку «Козацький стан» Павло Максименко обрав місце за 5 км від траси Київ–Харків. Тут Псел робить петлю, утворюючи піквістрів, оточений водою. Бувував її кілька років, офіційно відкрив у 2007 році.

Спочатку на базі було лише кілька будиночків–куренив, зараз їх шість. У кожному є кондиціонер, двоспальне

Із цього облаштованого пляжу приємно милуватися незайманою природою.

ліжко, розкладний диван. Тобто в будиночку можуть заночувати 4 людини. Таким чином, «Козацький стан» одночасно може прийняти 24 відпочивальників.

– Така кількість гостей зупиняється хіба що під час весіл'я, корпоративів, – продовжує підприємець. – Зазвичай ми приймаємо значно менше відвідувачів: десь двох–трьох.

Найбільше відпочивальників приїжджає на вихідні дні, а також улітку. Ціни за проживання (1200–1500 грн на добу) та харчування дещо відлякують людей із середніми статками, тому «Козацький стан» обирають для нетривалого (у середньому близько тижня) відпочинку переваж-

но жителі великих міст: Києва, Харкова, Дніпра. Хоча приїжджають і відпочивальники з Полтави, Кременчука.

До їх послуг – сауна, облаштований пляж, прокат човна, катамарана, велосипедів, катання на плоту, який вміщує 20 людей. Відпочивальники залюбки гуляють у лісі й на луках, збирають гриби, суниці, рибалять, стріляють із лука. І, звичайно ж, катаються на конях.

А ще в «Козацькому стані» проходять театралізовані дійства за участі козаків і коней.

База відпочинку негазифікована, тому страви готують на мангалі, в печі або на багатті. Це забирає чимало часу, зате всі наїдки набувають неймовірного смаку й повністю відповідають інтер'єру «під старовину»: дерев'яний сволок, розмальована піч, вишиті рушники, дитяча колиска в кутку тощо.

Постійно в «Козацькому стані» працюють 3 людини, при потребі підприємець запрошує тимчасових працівників для обслуговування бенкетів тощо.

Корчма в українських традиціях.

На запитання, скільки сплачує податків до місцевого бюджету, П. Максименко говорить, що точної цифри не пам'ятає. Десь близько 4 тис. грн на місяць.

Якщо взяти до уваги, що він працює за спрощеною системою оподаткування, значить, щомісяця сплачує 744,60 грн єдиного податку. Крім того, нараховує на зарплату собі та найманим працівникам єдиний соціальний внесок у розмірі 22%. При мінімальній заробітній платі 3723 грн він становить 819,06 грн на одну людину (3726, 24 за чотирьох). А ще платить податок на землю. Земельна ділянка, яку використовує ФОП – 130 га.

Зінаїда МАТЯШОВА.
Фото із сайту kozachystan.com.ua

До уваги підприємців

Який напрямок діяльності обрати

У Великобагачанському районі затверджена та діє Програма розвитку агропромислового комплексу за пріоритетними напрямками до 2020 року. Вона передбачає підтримку цих пріоритетних напрямків. Нижче подаємо основні з них.

1. Відшкодування вартості штучного осіменіння телиць, корів (3 і більше корів) – 100% (ОСГ, СФГ, сімейні ферми).
2. За приріст поголів'я корів молочного напрямку продуктивності власного відтворення, на яку збільшено основне стадо – у розмірі 3000 грн. (на 01.10.2017 до 01.10.2018 року), які утримують від 3 корів.
3. За закуплені телиці, нетелі або племінні корови молочного напрямку – у розмірі 5000 грн. за кожну корову.
4. Відшкодування вартості придбання племінного рибопосадкового матеріалу орендарям водних об'єктів, що уклали договори оренди з ОДА (100%), але не більше 1 тис. грн на 1 га водного об'єкту.
5. Відшкодування вартості послуг та вартості витрат на придбання вакцини для ветеринарного обслуговування хутрових тварин (від 100 голів) – 100%.
6. Відшкодування вартості доїльного обладнання для переробки, зберігання молока, обладнання для заготівлі та переробки кормів, обладнання для хутрових тварин ОСГ та сімейним фермам, які утримують від 6 до 20 корів або 10 кіз, овець та 100% голів хутрових тварин, ідентифікованих та зареєстрованих у встановленому порядку шляхом компенсації витрат у розмірі 50%, але не більше 30000 грн на одне ОСГ або сімейну ферму за умови співфінансування з місцевих бюджетів.
7. Підтримка пасічників-початківців, випускників цієї спеціальності навчальних закладів області останніх трьох років випуску перед звітним, а також учасників АТО, мешканців району, шляхом відшкодування 30% вартості матеріалів та обладнання для облаштування першої пасіки (вулики нові, медогонки), але не більше 10 тис. грн на одну особу за умови співфінансування з місцевих бюджетів.
8. Стимулювання розвитку бджільництва шляхом фінансової підтримки на закупівлю племінного матеріалу та створення племінних пасік для ОСГ, СФГ, ПП шляхом відшкодування 50% вартості племінного матеріалу, закупленого у сертифікованих господарств, але не більше 5 тис. грн на одну пасіку за умови співфінансування з місцевих бюджетів.
9. Компенсація в розмірі 30% вартості витрат, що понесені на посадку плодово-ягідних насаджень та встановлення систем зрошення не більше 2 га.
10. Часткове відшкодування вартості сільськогосподарської техніки, холодної, пакувального, сортувального, сушильного, технологічного та допоміжного обладнання з переробки сільськогосподарської продукції, цистерн для перевезення молока на базі самохідних та причіпних транспортних засобів, причепів (павільйонів та платформ) для перевезення вуликів для бджіл – сума не перевищує 600 тис. грн для сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів за умови співфінансування з місцевих бюджетів та учасників кооперативу.
11. Компенсація в розмірі 30% вартості придбання в поточному році нової малогабаритної самохідної сільськогосподарської техніки вітчизняного виробництва (потужністю до 40 кВт), з урахуванням ПДВ, СФГ, сімейним фермам, учасникам АТО, внутрішньо переміщеним особам, які зареєстровані на території району.
12. Відшкодування (СФГ) завершених у поточному році етапів реконструкції тваринницьких ферм у розмірі до 50% (фактично понесених витрат) за умови співфінансування.
13. Компенсація в розмірі 100% понесених витрат у зв'язку із проведенням та підтвердженням відповідності виробництва органічної продукції та отримання сертифіката відповідності у рослинництві, тваринництві та переробці сільськогосподарської продукції, в тому числі у перехідний період, незалежно від видів сільськогосподарської діяльності та видів продуктів переробки.

Відділ агропромислового розвитку Великобагачанської РДА.

«Козацький стан» розташований у надзвичайно мальовничому місці.

Темпи будівництва на ПП «БІАГР» і ТОВ «Білагро» з року в рік зростають, та це не заважає допомагати ще й громаді

Закінчення. Початок на стор. 1.

Звели сучасну ферму за півроку

Незважаючи на літню спеку, повним ходом ідуть інтенсивні роботи на зведенні механічної майстерні, яку до кінця року планується ввести в експлуатацію. Потреба в новому приміщенні виникла тому, що в старому не поміщається сучасна великогабаритна техніка. На спорудженні майстерні добре працює бригада монтажників на чолі з Ігорем Коломійцем.

— У с. Колосівка діє тваринницька ферма, яку ми збудували 5 чи 6 років тому. Туди входять два приміщення для утримання корів і доїльна зала сучасного зразка. Зізнаюся, що не всі тоді вірили, що ми зможемо виконати таку масштабну роботу за півроку. Проте ми розпочали 9 травня, а вже в грудні корів із літнього табору перевели в нове приміщення, — ділиться

П. Охрей. — Наступного року добудували ще два приміщення для тварин. А нині готуємо проект реконструкції доїльної зали на більш сучасний. Планується збільшити дійне стадо, а для цього розбудувати ферму.

Ідучи на об'єкти будівництва в с. Красногорівку, проминули новенький магазин «Наш маркет», зведений нещодавно спільними зусиллями будівельних відділів ТОВ «Білагро» і ПП «БІАГР». Цей сучасний торговельний заклад площею 150 кв. м, гарний зовні й зручний усередині, діє способом самообслуговування покупців.

Будь-яка робота тримається на людях

Нині в с. Красногорівка трудиться чотири будівельні бригади, у с. Білоцерківка — дві. Виходячи з того, які перед ними висувуються завдання, штат робітників збільшується або зменшується.

— Усе тримається на людях. Думаю, проблемою всієї держави нині є професійні кадри. Оскільки я відповідаю за будівництво, то й говоритиму про цю галузь. Тямущі працівники затребувані не лише в нас, а й за кордоном. На жаль, багато молодих фахівців, які пройшли через наш відділ, з різних причин звільнилися й поїхали шукати кращого в чужі країни. Дехто, здобувши в нас досвід, започаткував свою справу, — ділиться роздумами Павло Іванович. — Тому проблема з кадрами і їх плинність на сьогодні таки існує. Протягом 11 років, доки я очолюю будівельний сектор підприємства, ми постійно подаємо заявки у виші Полтави, оголошення в ЗМІ про набір на роботу. Але ні інженерно-технічні фахівці, ні звичайні робітники не поспішають влаштуватися на роботу з перспективою кар'єрного росту. Їх цікавлять швидкі заробітки, але без особливої моральної та фізичної напруги. А професія будівельника передбачає роботу в негоду, мороз, спеку, дощ. Я вдячний тій команді, яка прийшла в ПП «БІАГР» разом зі мною з Шишацького району і трудиться понині. Постійними працівниками є бульдозеристи, кранівники і т. д. Багато років пліч-о-пліч зі мною трудиться виконавець В'ячеслав Олексійович Безуглий. Добре зарекомендував себе і його син Вадим.

Давно і сумлінно працює Сергій Безкорований, який починав ще на бульдозері радянського випуску. Коли підприємство придбало сучасний бульдозер, він добре опанував його. Сергій Кривченко працював на самоскиді старого зразка, нині теж пересів на новий.

Василь Копін трудиться на потужному екскаваторі. Сумлінно працює також Юрій Назаренко, кранівники Володимир Ярош і Сергій Гнатко-Гречка. На навантажувачеві багато років трудиться Юрій Мацько. Добрі слова говорить заступник директора з капітального будівництва Павло Охрей про бетонярів Володимира Самовика і В'ячеслава Вашу, тесляра високого класу Юрія Сулименка. Добрими помічниками

Бригада бетонярів монтує фундамент під силоси.

називає інженера виробничо-технічного відділу Світлану Карпенко, заступника директора з господарської частини Павла Дядика.

Більшість із цих людей самовіддано працює в компанії понад 10 років і складає кістяк відділів капітального будівництва. Проте є серед будівельників і молоде покоління. Чотири роки тому влаштувався на підприємство випускник Полтавського національного технічного університету Владислав Ліхтей. За короткий час проявив себе з кращого боку. Його старанність помітили і призначили на посаду виконроба. Зі своїми обов'язками молодий спеціаліст справляється якнайкраще.

Бонус — житло

У перспективі в компанії багато планів щодо будівництва. Тут постійно думають над тим, як залучити до роботи молоді кадри. Крім зарплати, одним із бонусів є житло. Придбано гуртожиток у с. Балаклії, який із часом планують переобладнати на малосімейні квартири для фахівців. Уже реконструюється гуртожиток у с. Бірки. Переобладнюються під житлові квартири приміщення, придбані в с. Білоцерківка. Є й давно здані в експлуатацію, і там уже не перший рік живуть сім'ї працівників.

Допомога громаді

— Окрім будівництва на тери-

торії обох підприємств, ми допомагаємо Білоцерківській ОТГ. Перед тим, як організовувалася громада, у с. Бірки не було дитячого садка. Частину приміщення, яку виділила школа, ми переобладнали під ігрову та спальну кімнати, ідальню, хол для ігор. Зробили погріб для зберігання овочів, — каже головний будівельник ПП «БІАГР» і ТОВ «Білагро» Павло Охрей. — Торік за таким принципом громада реконструювала школу в с. Балаклія. А в дитячому садку в Білоцерківці ми повністю замінили дах. Позаторік відремонтували там амбулаторію сімейної медицини. Теж замінили дах. Цього року взяли участь у тендері на будівництво дороги в Білоцерківці. Думаю, що це питання згодом буде вирішене. Привели до ладу Білоцерківський сільський Будинок культури. Віднині облицьоване металопрофілем приміщення зовні має привабливий вигляд, а не відлякує облупленою цеглою. Цього року громада своїми силами замінила там вікна. Також допомагали ОТГ дещо облагородити місцевий стадіон, де проводяться змагання районного рівня.

Тож є чим пишатися будівельникам ПП «БІАГР» і ТОВ «Білагро», яких керівник називає своєю опорою, адже з їхньою участю втілюються в життя поставлені перед відділом завдання.

Любов ПРИЙМАК.
Фото автора.

На будівництві механічної майстерні.

Поради

Їжте сало, краще — з часником

Наші предки готували їжу, використовуючи і сало, й смалець. При цьому не переймалися атеросклерозом чи канцерогенами. І судячи з усього, з ними нічого страшного не відбувалося. А все тому, що сало — вельми корисний продукт при його помірному вживанні.

Є така штука як арахідонова кислота, у чистому вигляді не вживається, зате це диво міститься в салі й активно бере участь в обміні холестерину, клітинній та гормональній активності. При цьому деякі дослідники рекомендують для оптимізації ефекту сала щодо гіперхолестеринемії поєднувати його з часником. Саме це і є рецептом успіху. Проводячи регулярну профілактику салом із часником, будь-який бажаний зможе оздоровити свої судини, серце і печінку. Печінка, якщо ви цього не знали, значно оздоровлюється, якщо в раціон харчування щодня включати сало.

Холестерин, до речі, аж ніяк не чужорідне з'єднання для нашого організму, де він виконує багато важливих функцій: входить до складу міжклітинних мембран і тканин організму, де знаходиться або у вільному стані, або у вигляді сполук жирних кислот, бере участь у синтезі складових частин крові і т. д. Нормою вважається від 150 до 240 мг у 100 куб. см крові, до деякої міри це умовний показник, що відображає інтенсивність процесів окислення жирів і вуглеводів в організмі в міру їх надходження і синтезу. А ще свиняче сало є прекрасним жовчогінним засобом.

Інша іпостась сала — його застосування в токсикології. Природний продукт, виявляється, ідеально підходить

для зв'язування радіонуклідів і виводить інші токсини з організму. Головне — регулярність вживання. Само собою, поїдання сала рекомендоване як профілактична міра. Навколо нас стільки хвиль, радіації та випромінювань, що вийти з дому і навіть просто залишатися в ньому незахищеним для людини стало недозволеною розкішшю. А з салом нам нукліди не страшні.

Застосування сала як зовнішнього засобу має широкий спектр рекомендацій. Ця процедура показана при артралгіях, артрозах, артритих будь-якої етіології, як засіб реабілітації після операцій і травм опорно-рухового апарату. Зустрічаються вказівки на виражений позитивний ефект сала при зовнішній терапії маститів і термічних опіків, поверхневих ран і відморожень. Вражає, що сало ефективно лікує п'яткову шпору, знімає зубний біль і виліковує екзему. Досить зовнішнього регулярного застосування.

Онкологія не залишилася без уваги. У салі розчиняються канцерогени і разом з ним виводяться з організму, тому в схемі лікування і профілактики онкозахворювань необхідно ввести новий інгредієнт — сало. Воно містить і безліч інших цінних жирних кислот, які беруть участь у будівництві клітин організму, а також відіграють велику роль у утворенні гормонів і обміні

холестерину. Вони зв'язують і виводять з організму токсини. Причому за складом цих кислот сало випереджає вершкове масло.

Саме в салі в оптимальному стані міститься селен, який добре засвоюється. Більшість людей відчуває дефіцит цієї речовини. А спортсменам, матерям, які годують, вагітним і курцям цей мікроелемент просто життєво необхідний. До речі, у часнику, який часто вживають разом із салом, теж міститься велика кількість селену. Сало не псується при довгому зберіганні. У тривалих походах воно завжди було одним із головних джерел фізичних сил для мандрівників.

Якщо з'їдати один-два шматочки сала на голодний шлунок, то можна швидко добитися відчуття ситості. Це не дозволить вам переїдати, і ви зможете зберегти гарну фігуру. Нині навіть з'явилися дієти для схуднення, засновані на помірному споживанні сала.

Рідко яке застїлля обходитися без сала. Що й казати, прекрасна закуска під самогон або горілочку. Та й швидкомо сп'яніння сало не сприяє. Так що врахуйте це, і перед випивкою

з'їжте шматочок сала. Воно врятує вас від важкого похмілля. Відбувається це тому, що жирне сало обволікає шлунок і не дає напою з градусами швидко засвоїтися. Алкоголь всмоктується пізніше, поступово, вже в кишечнику. Спиртне ж допомагає швидше перетравити жир і розкласти його на компоненти.

Салу можна складати вірші й оди, співати про нього пісні. Адже навіть побачити сало уві сні обіцяє багатство і здоров'я. Сало використовують для приготування їжі, на ньому смажать і тушкують овочі, його додають у каші. Сало солять, варять, коптять. «Чим натуральніший жир, тим краще!». Солоне свиняче сало якомога краще відповідає цій вимозі сучасної дієтології.

Якщо сало м'яке, маслянисте, розповзається, значить, пороса перегодували кукурудзою. Якщо сало жорстке, значить, пороса довго сиділо голодним. А найсмачнішим і щільним сало виходить, якщо тварина харчувалася «по-свинськи» — жолудями.

Українське сало обов'язково з часником, угорське — обвалене в червоному перці, естонське — копчене... А ось чукотське сало — підшкірний жир зовсім не свиней, а тюленів! Вони дуже близькі за складом і, як не дивно, за смаком.

Шматочок сала — прекрасний «снек» у робочий час. Воно добре засвоюється, не перевантажує печінку і дає аж 9 ккал енергії на 1 г продукту. Це набагато корисніше, ніж навіть найдорожча ковбаса, булочка або пиріжки.

Виконком Білоцерківської сільської ради та ветеранська організація глибоко сумують з приводу смерті

жителя с. Балаклія ветерана праці, дитини війни **ХАРДІКОВОЇ МАРІЇ ІВАНІВНИ;**

жителя с. Балаклія, інваліда II групи **ГУСАРЕНКА ЛЕОНІДА МИХАЙЛОВИЧА;**

жителя с. Бірки ветерана праці **КИКОТЯ ПЕТРА МИКОЛАЙОВИЧА;**

жителя с. Балаклія, дитини війни, члена сім'ї загиблого **КРАСЮК ПАЛАГЕЇ ЯКІВНИ**

і висловлюють щирі співчуття рідним і близьким покійних.

Дні народження відзначають члени нашої громади:

3 серпня
БІЛОЦЕРКІВЕЦЬ ГАННА ІВАНІВНА
(с. Красногорівка) – 80 років;

4 серпня
ЧУДЛЯ АНАТОЛІЙ ВАСИЛЬОВИЧ
(с. Білоцерківка) – 65 років;

5 серпня
ЯКОВЕНКО ВАЛЕРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ,
учасник АТО (с. Бірки) – 40 років;

7 серпня
ЛИТВИШКО ГАННА ФЕДОТІВНА
(с. Балаклія) – 75 років;

9 серпня
ЛИТВИНЕНКО КАТЕРИНА ГАВРИЛІВНА
(с. Красногорівка) – 80 років;

10 серпня
ПАЛІЙ ГАННА АНДРІВНА
(с. Красногорівка) – 90 років;

12 серпня
БОНДАР ГАННА ЯКІВНА
(с. Герусівка) – 80 років;
ВОЛОДЬКО КАТЕРИНА ЮХИМІВНА
(с. Герусівка) – 70 років;

13 серпня
СТЕЦЬОК МИКОЛА ЛЕОНТІЙОВИЧ
(с. Бірки) – 60 років;

14 серпня
РИБАЛЬЧЕНКО ОЛЬГА ГРИГОРІВНА
(с. Красногорівка) – 75 років;
СТЕПАНЮК ГАННА ТРОХИМІВНА
(с. Балаклія) – 75 років;
КОЧУ СТЕПАН ІВАНОВИЧ
(с. Поділ) – 40 років.

Виконком Білоцерківської сільської ради, рада ветеранів та члени громади вітають іменинників.

**Хай ладиться скрізь: на роботі, в родині,
Щоб радісний настрій у серці не згас;
Все світле і гарне, що треба людині,
Нехай неодмінно приходить до вас.
Хай щастя приходить і ллється рікою,
Хай горе обходить завжди стороною,
Хай доля дарує вам довгі літа,
А в серці завжди хай живе доброта.
Удачі, натхнення й духовного росту,
Хай буде в житті усе легко та просто!**

Пригоди

Злодії прославили Коноплянку на всю Україну

У ніч на 22 липня позафракційна депутатка Верховної Ради Наталя Веселова, яка підтримує тісні зв'язки з полтавською громадською організацією «Погляд» і часто навідується в Полтаву, зупинилася в с. Коноплянка, щоб замінити пробите колесо. Поки жінка відволікалася на ремонт, невідомий викрав із салону авто рюкзак із документами, грошима й особистими речами. Про це 23 липня повідомила ТСН, посилюючись на інформацію Нацполіції. Тієї ж ночі, за повідомленням правоохоронців, у с. Поділ від злодіїв постраждав і 38-річний іноземець. У нього поцупили сумку з валютою.

«Скільки себе пам'ятаємо, стільки і співаємо»

Ще донедавна чи не в кожному українському селі був свій гармоніст, без якого не обходилося жодне весілля чи проводи в армію. Часи змінюються, а традиції, на щастя, зберігаються.

Невелике село Огирівка Великобагачанського району має свої таланти. «Скільки себе пам'ятаємо, стільки і співаємо», — зізнаються місцеві самородки брати Леонід і Григорій Недоїдки. А оскільки свій артистичний дар вони не ховають, а охоче демонструють на сцені публіці, то й нагороди їх не оминають.

Нещодавно чоловіки повернулися із III Всеукраїнського фестивалю «Золота гармонь України». Цього року Асоціація гармоністів України проводила цей захід у с. Родниківці поблизу м. Умань Черкаської області. Звідти брати привезли диплом і медаль за перше місце. Змагання музикантів проходило за підтримки університету культури М. Поплавського. Серед суддів були відомі люди з різних навчальних закладів.

А ще імена талановитих представників Полтавщини за-

несено до книги «Золота гармонь України. Всеукраїнський фестиваль на Уманщині». Серед ста найкращих вміщено фото братів з Огирівки в розкішному концертному вбранні, коротка довідка про них та слова і ноти пісень, які вони виконували.

До слова, торік Леонід і Григорій Недоїдки брали участь у такому ж фестивалі, який проходив у жовтні на берегах Південного Бугу в с. Чаусове-2, біля м. Первомайськ Миколаївської області. Звідти вони теж приїхали не з порожніми руками: отримали за свою майстерність найвищу нагороду — Гран-прі. Після того виступу і досі чекають грошового підтвердження. Нарікають на корупцію, коли належні артистам гроші швиденько і тихенько перекочують у кишені навіть не головних організаторів фестивалю, а нижчої ланки.

Любов ПРИЙМАК.

Брати Недоїдки. Фото з родинного архіву Григорія Недоїдки.

Берегині традицій і народної пісні

«Дерево міцне корінням, а людина — друзями», «Друга шукай, а знайдеш тримай», «Сила птаха в крилах, а людини — в дружбі», — кажуть у народі. В усі часи чи не найбільшою цінністю в суспільстві вважалася вірна дружба. От тільки пронести дружбу через роки вдається далеко не кожному. У повсякденній метушні, клопотах ми нерідко віддаляємося від товаришів молодості. Та й вони з плином часу неминуче змінюються — як і ми самі...

У с. Балаклія живуть троє жінок, чия дружба може слугувати прикладом для інших. Вона триває понад півстоліття! Усі троє — ровесниці, чий дні народження майже збігаються в часі й різняться лише на місяць. До речі, незабаром подруги по черзі відзначатимуть 80-річчя.

На їхню долю випало чимало лиха та випробувань: війна, окупація, голод, сирітство... Змалку пізнали тяжку працю, потім усе життя важко трудилися в колгоспі. Саме там і товаришували, адже не дарма кажуть, що спільна праця згуртовує та єднає. Але найголовніше: зуміли пронести це шляхетне людське почуття через роки. І нині підтримують одна одну та мають спільне захоплення. Усі троє відвідують народознавчий клуб «Берегиня», який під керівництвом бібліотекарки Лідії Іванівни Ісаєнко працює при Балакліївській бібліотеці-філії. На засіданнях клубу жінки розповідають про минувшину, діляться секретами смачної випічки, майстерної вишивки тощо.

Найстарша серед подруг — Євдокія Іванівна Шипоша. Вона народилася 6 жовтня 1938 року на хуторі Беркути. Після закінчення 7 класу розпочала свій трудовий шлях: рік працювала в дитячих яслах, а потім у колгоспі ім. Леніна (згодом «Заповіт Леніна»): у рільничій ланці й кухарем у тракторній бригаді. Готувала для механізаторів неймовірно смачні обіди, за що її поважали на роботі.

Євдокія Іванівна народила й виховала трьох синів, двох уже й поховала... Зараз вона активно працює у ветеранській організації, відвідує клуб «Берегиня».

Трохи молодша від Євдокії Іванівни Ганна Василівна Балюк, яка відзначатиме 80-річчя 3 листопада. Вона народилася в с. Мостовіщина в багатодітній родині.

Зліва направо: Г. О. Шипоша, Г. В. Балюк, Є. І. Шипоша. Фото автора.

— Батько загинув на війні, а нас п'ятеро залишилося у матері, — згадує своє дитинство жінка. — Усі ми змалку почали працювати: гусей пасли по наймах, поралися по господарству, поки мама була на роботі. Я зовсім малою була, та вже доїла кіз, корів. Надвечір аж падаю з ніг від утоми. Сяду на порозі, чекаю, коли мама повернеться, та й засну. Бідність була неймовірна: я мала лише одне плаття, яке треба було прати увечері, щоб до ранку висохло. За літо, бува, його й порву.

А ще дитячим обов'язком було збирати в полі колоски. Ці старанно зібрані зернини допомогли родині вижити в голодні роки. Для маленької дівчинки це була непроста та ще й ризикована справа, адже полем їздили на конях об'їждчики. Коли побачать та піймають — не лише відберуть усі колоски, а й поб'ють і не подивляться, що перед ними дитина.

Одного разу Галя заблукала на безкрайньому полі й не змогла знайти дорогу додому. Не знала навіть, у який бік іти! Налякана, стомлена, заснула під деревом. На щастя, на дитину випадково наткнулася якась жінка, розбудила та показала, як виїти до найближчого с. Широкого, а вже звідти дівчинка пішла в

Мостовіщину. Лише пізно увечері дісталася вона додому. Та найбільше її засмучувало, що не принесла жодного колоска.

Трохи старшою рвала листя шовковиці для шовкопрядів, яких вирощували в їхньому та сусідніх господарствах. Таким

повернувся з фронту, а мама померла у 1946 році. Виховували її дідусь та його друга дружина, яка так і не стала для Галинки справжньою бабусею.

У 1956 році 17-річною дівчиною стала працювати в колгоспі в рільничій ланці. Кожній ланці по черзі доручали вирощувати різні культури: городину, буряк, коноплі.

— Восени коноплі треба було мочити, — розповідає Ганна Олексіївна. — Вже жовтень, холодно, нерідко й перші морози траплялися, а нам доводилося стояти ледь не по пояс у воді. Жінки масово застуджувалися, хворіли.

Багато років вона була ланковою, а перед виходом на пенсію пішла працювати техробітницею в школі. Ганна Олексіївна народила й виховала трьох дітей: двох синів і дочку. У неї семеро онуків і тринадцятеро правнуків.

— І діти, й онуки, — з гордістю говорить жінка, — вирости працюючими й ніколи не байдюкували. Усі одразу після закінчення школи йшли працювати.

Ім було з кого брати приклад, адже сама Ганна Олексіївна, крім того, що працювала в колгоспі, чудово вишивала, мазала й білила хати, пекла короваї на весілля, обжинки та інші заходи. Їй замовляли випічку з навколишніх сіл і навіть із Багачки. Після того, як перенесла інфаркт, жінка вже не виконує ніяких замовлень. Зате із задоволенням зустрічається з подругами. Вони залюбки спілкуються й співають. Секрет тривалої дружби жінка пояснює просто:

— У нас спільне захоплення — клуб «Берегиня». Відтоді, як Лідія Іванівна уперше запросила нас на засідання, ми зрозуміли, що повинні розповісти молоді про народні традиції, звичаї, пісні, а також пережити особисто нами. Ми показували дітям, як коноплі сіяли, як рвали, мочили, робили прядиво, — ділиться вона. — На засідання клубу приїжджали представники з Полтави, Великої Багачки. Ми їм і полотно показували, й ткацький верстат...

Зінаїда МАТЯШОВА.